

Погледай, сине, отъ горе,
 Отъ Дунавъ до Черно море,
 Добруджа равна и славна:
 Чадъри ли се бѣлѣятъ,
 Остри ножове ли грѣятъ?
 Да не сж, сине, татари,
 Татари съ криви ножове?
 Не сж, юначе, татари
 Ами сж млади жетвари,
 Жетвари съ остри сърпове,

Златна пшеница си женатъ,
 Високи купни си денатъ,
 Да пълнятъ тежки хамбари,
 Да хранятъ млади и стари,
 Малки дечица, невѣсти,
 Бедни вдовици злочести
 Да бждатъ всички благи,
 Весели, сити, богати...

Емануилъ п. Димитровъ.

